

Jarosław Zieliński, Sekretarz Stanu Ministerstwo Spraw
Wewnętrznych i Administracji 02-591 Warszawa ul.
Stefana Batorego 5

Warszawa, 2016-05-19

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
KANCELARIA SEJMU

Odpowiedź na interpelację nr 2695

Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 2695 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie poziomu wiedzy funkcjonariuszy Policji prowadzących postępowania przygotowawcze (...).

W załączeniu przekazuję odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na interpelację numer 26 2695 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie poziomu wiedzy funkcjonariuszy Policji prowadzących postępowania przygotowawcze oraz przeprowadzania podstawowych szkoleń w Policji.

Załączniki:

1. ODP. MSWIA NA INTERPEL. NR 2695.DOC

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu Data złożenia podpisu:

2016-05-25T10:11:14Z

Podpis elektroniczny

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację numer 2695 Posła na Sejm RP Pana Zbigniewa Sosnowskiego w sprawie *poziomu wiedzy funkcjonariuszy Policji prowadzących postępowania przygotowawcze oraz przeprowadzania podstawowych szkoleń w Policji*, uprzejmie przedstawiam co następuje.

Na wstępie pragnę wskazać, że zasady doboru do służby w Policji, w tym warunki stawiane kandydatom do wymienionej służby i wymagania dotyczące zdolności fizycznej i psychicznej ww. kandydatów oraz przebieg postępowania kwalifikacyjnego i sprawdzającego do powyższej formacji regulują następujące akty prawne: ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. *o Policji* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 355 z późn. zm.), rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 2012 r. *w sprawie postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Policji* (Dz. U. poz. 432 z późn. zm.), rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 grudnia 2014 r. *w sprawie wykazu chorób i ułomności, wraz z kategoriami zdolności do służby w Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Biurze Ochrony Rządu* (Dz. U. poz. 1898) oraz ustawa z dnia 5 sierpnia 2010 r. *o ochronie informacji niejawnych* (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy *o Policji* służbę w Policji może pełnić osoba, która: jest obywatelem polskim o nieposzlakowanej opinii, nie jest skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, korzysta z pełni praw obywatelskich, posiada co najmniej średnie wykształcenie, posiada zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotów jest się podporządkować oraz daje rękojemnie zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Kandydaci do służby w Policji przystępują do procedury doboru, w której skład wchodzi następujące etapy: 1) złożenie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego kandydata do służby, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe

oraz zawierające dane o uprzednim zatrudnieniu; 2) test wiedzy; 3) test sprawności fizycznej; 4) test psychologiczny; 5) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej; 6) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej kandydata do służby; 7) sprawdzenie w ewidencjach, rejestrach i kartotekach prawdziwości danych zawartych w kwestionariuszu osobowym kandydata do służby; 8) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego określonego w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Wymienione etapy mają na celu:

- 1) sprawdzenie prawidłowości wypełnienia kwestionariusza osobowego oraz kompletności wymaganych dokumentów;
- 2) w ramach testu wiedzy: sprawdzenie wiedzy z zakresu funkcjonowania władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej oraz z zakresu bezpieczeństwa publicznego;
- 3) w ramach testu sprawności fizycznej: ocenę motoryki kandydata do służby;
- 4) w ramach testu psychologicznego: ocenę predyspozycji intelektualnych i osobowościowych kandydata do służby;
- 5) w ramach rozmowy kwalifikacyjnej: poznanie i ocenę kandydata do służby pod kątem jego społecznych postaw wobec ludzi oraz poznanie i ocenę jego motywacji do podjęcia służby w Policji, a także ocenę jego umiejętności w zakresie skutecznego komunikowania się z innymi osobami oraz autoprezentacji;
- 6) w ramach komisji lekarskiej: ustalenie stanu zdrowia i stopnia zdolności kandydata do służby;
- 7) w ramach sprawdzenia w ewidencjach, rejestrach i kartotekach: sprawdzenie prawdziwości danych zawartych w kwestionariuszu osobowym kandydata do służby, przez porównanie ich z danymi zawartymi w ewidencjach, rejestrach i kartotekach;
- 8) w ramach postępowania sprawdzającego: ustalenie, czy kandydat do służby daje rękojmię zachowania tajemnicy, w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy o *ochronie informacji niejawnych*.

Omawiane postępowanie kwalifikacyjne rozpoczyna się z chwilą złożenia przez kandydata podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego kandydata do służby, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierające dane o uprzednim zatrudnieniu.

Postępowanie kwalifikacyjne do służby w Policji zarządza i prowadzi Komendant Główny Policji albo komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji, który odpowiada za realizację polityki kadrowej na terenie podległego mu garnizonu.

Ponadto należy wskazać, że Komendant Główny Policji określa minimalną liczbę osób planowanych do przyjęcia do tej służby w określonym roku kalendarzowym i informacje w tym zakresie, w formie ogłoszenia, podaje do wiadomości publicznej. Wskazane ogłoszenie zamieszcza się na stronie internetowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Komendy Głównej Policji (BIP KGP).

Przełożony właściwy w sprawie postępowania kwalifikacyjnego niezwłocznie po opublikowaniu ww. ogłoszenia zarządza postępowanie kwalifikacyjne i zamieszcza odpowiednio na stronie internetowej

i w BIP KGP, komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, komend powiatowych, miejskich i rejonowych Policji oraz w siedzibie tych komend i w wojewódzkich oraz powiatowych urzędach pracy ogłoszenie o przyjmowaniu do służby w funkcjonujących na terytorialnym zasięgu jego działania jednostkach organizacyjnych Policji.

Podsumowując warto również dodać, że procedura doboru do służby w Policji ma charakter konkursowy, a o przyjęciu kandydata do służby w tej formacji decyduje uzyskanie przez kandydata pozytywnego wyniku z wszystkich etapów postępowania kwalifikacyjnego oraz suma punktów uzyskanych przez kandydata w toku prowadzonego postępowania kwalifikacyjnego.

Odnosząc się do podniesionej w wystąpieniu kwestii szkoleń dla funkcjonariuszy Policji, zanim zostaną im powierzone czynności z zakresu przeprowadzania dochodzeń i śledztw, na wstępie należy wyjaśnić, że każdy przyjęty do służby policjant jest objęty obowiązkowym szkoleniem podstawowym, którego zakres obejmuje m.in. zapoznanie z zagadnieniami prawnymi związanymi z ustaleniem okoliczności zdarzeń i zabezpieczeniem ich miejsca. Realizacja ww. zagadnień wiąże się z koniecznością nabycia podstawowej wiedzy i umiejętności wykonywania czynności na miejscu zdarzenia oraz czynności podejmowanych w ramach postępowania przygotowawczego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks postępowania karnego* (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.).

Pozostałe szkolenie policjantów realizowane jest w ramach kursów specjalistycznych. Część z tych kursów przeznaczona jest wyłącznie dla funkcjonariuszy wykonujących czynności dochodzeniowo-śledcze, w ramach których doskonalona jest wiedza i umiejętności procedury karnej. Jednostki szkoleniowe Policji realizują następujące kursy w ww. zakresie:

- kurs specjalistyczny dla policjantów służby kryminalnej wykonujących czynności dochodzeniowo-śledcze [wprowadzony decyzją Nr 145 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 kwietnia 2014 r. w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym dla policjantów służby kryminalnej wykonujących czynności dochodzeniowo-śledcze (Dz. Urz. KGP poz. 30 z późn. zm.)]. Na wskazany kurs kierowany jest policjant, który prowadzi postępowania przygotowawcze, a jego wiedza i umiejętności wymagają uzupełnienia lub przewidywany jest do wykonywania zadań związanych z prowadzeniem postępowań przygotowawczych;
- kurs specjalistyczny z zakresu nadzoru nad czynnościami procesowymi wykonywanymi przez Policję [wprowadzony decyzją nr 467 Komendanta Głównego Policji z dnia 17 listopada 2014 r. w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym z zakresu nadzoru nad czynnościami procesowymi wykonywanymi przez Policję (Dz. Urz. KGP poz.136)]. Na ww. kurs kierowany jest policjant, który: ukończył szkolenie specjalistyczne z zakresu wykonywania czynności dochodzeniowo-śledczych lub szkolenie dla absolwentów szkół wyższych oraz: 1) kieruje komórką organizacyjną realizującą zadania z zakresu postępowania przygotowawczego w jednostce organizacyjnej Policji lub, 2) przewidywany jest do wykonywania zadań związanych z nadzorem nad komórką organizacyjną realizującą zadania z zakresu prowadzenia postępowania przygotowawczego lub, 3) realizuje w wyżej

wymienionych komórkach organizacyjnych zadania związane z nadzorem nad postępowaniem przygotowawczym.

Odnosząc się do pozostałych kwestii podniesionych w wystąpieniu należy wskazać, że czynności procesowe takie jak: przesłuchanie świadka, który z uwagi na stan zdrowia nie może się stawić na wezwanie do organu wykonującego czynność, oględziny, eksperyment procesowe, przeszukanie Policja wykonuje poza siedzibą organu prowadzącego postępowanie. Informowanie o realizowanych w toku postępowania czynnościach, w szczególności o obowiązkach i uprawnieniach uczestników tych czynności, wynika z jednej z podstawowych zasad procesu karnego określonej w art. 16 *K. p. k.*, tj. zasady informacji. Na podstawie ww. artykułu, organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć uczestników postępowania o ciążących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy.

Ponadto należy wyjaśnić, że stosownie do art. 322 § 1 *K. p. k.* oraz art. 325a § 2 *K. p. k.* w związku z art. 322 § 1 *K. p. k.*, jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia umarza się je bez konieczności uprzedniego zaznajomienia z materiałami postępowania i jego zamknięcia. Decyzje w przedmiocie umorzenia postępowania podejmuje organ prowadzący daną sprawę, a jego zasadność może być kwestionowana w postępowaniu zażaleniowym wszczętym przez uprawnione do tego podmioty.

W kontekście zagadnienia dotyczącego danych osobowych prawnie chronionych pragnę wskazać, że w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o ochronie danych osobowych* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 2135 z późn. zm.) za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ww. ustawy). Zasada ochrony danych osobowych jest respektowana w postępowaniu karnym. Zgodnie z art. 191 § 1 *K. p. k.*, przesłuchanie rozpoczyna się od zapytania świadka o imię, nazwisko, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron. Pytania zadawane świadkowi nie mogą natomiast zmierzać do ujawnienia jego miejsca zamieszkania ani miejsca pracy, chyba że ma to znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W protokole nie zamieszcza się danych dotyczących miejsca zamieszkania i miejsca pracy pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności. Dane te, niezamieszczone w protokole, zamieszcza się w załączniku do protokołu, który przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie (art. 148a § 1 *K. p. k.*). Wyjątki od powyższego zostały określone w art. 148a § 4 *K. p. k.*

Jednocześnie uprzejmie informuję, że jednym z podstawowych zadań Policji jest ochrona mienia. Jeśli dojdzie do jakiegokolwiek zagrożenia mienia, policjant obowiązany jest podjąć czynności zmierzające do przywrócenia stanu zgodnego z prawem i bez znaczenia pozostaje, czy naruszone zostało mienie osoby fizycznej czy prawnej.

Należy również wskazać, zgodnie ze stanowiskiem Komendy Głównej Policji, że znajomość przepisów ustawy dnia 24 czerwca 1994 r. *o własności lokali* (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 1892),

w tym sposobu ustanawiania odrębnej własności samodzielnych lokali mieszkalnych, lokali o innym przeznaczeniu, prawa i obowiązki właścicieli tych lokali oraz zarząd nieruchomością wspólną, nie należy do zakresu obowiązkowej wiedzy policyjnej.

Z kolei w odniesieniu do znajomości przez funkcjonariuszy Policji terminu „miejsce publiczne” trzeba na wstępie wyjaśnić, że w obowiązującym stanie prawnym nie występuje legalna definicja ww. pojęcia. Przy określeniu „miejsca publicznego” funkcjonariusze Policji opierają się na doktrynie oraz orzecznictwie sądowym, w którym również zdarzają się rozbieżne poglądy w tym zakresie.

W przypadku pozostałych kwestii podniesionych w wystąpieniu należy wskazać, że brak jest jakichkolwiek „wytycznych” Kierownictwa Komendy Głównej Policji w zakresie zobowiązania policjantów do kierowania do sądu każdej sprawy o wykroczenie, w tym także bez potrzeby gromadzenia materiału dowodowego. Funkcjonariusze Policji po ujawnieniu popełnienia wykroczenia podejmują czynności zmierzające do zastosowania takich środków represji wobec sprawcy, by miały one charakter prewencyjny, skutecznie zapobiegały popełnianiu wykroczeń oraz powstawaniu zjawisk kryminogennych w przyszłości. Stosownie do art. 14 ustawy o Policji, podczas realizacji zadań związanych z wykrywaniem wykroczeń i przestępstw oraz ściganiem ich sprawców Policja wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe.

Metodyka wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców została określona w zarządzeniu Nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48 z późn. zm.).

W kontekście powyższych wyjaśnień należy dodać, że w sytuacji powzięcia informacji o popełnionym wykroczeniu, funkcjonariusz Policji zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 wymienionego zarządzenia, obowiązany jest podjąć czynności zmierzające do zastosowania wobec sprawcy wykroczenia przewidzianych prawem środków w celu wdrożenia go do poszanowania prawa i przestrzegania zasad współżycia społecznego, uwzględnienia prawem chronionych interesów pokrzywdzonego i w miarę możliwości spowodowania usunięcia skutków wykroczenia. Wskazane czynności polegają m.in. na ustaleniu czy istnieją formalne podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie oraz zebraniu danych niezbędnych do sporządzenia wniosku o ukaranie oraz informacji o źródłach dowodowych pozwalających na obiektywne rozstrzygnięcie sprawy.

Zakres i cel prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia został określony w art. 54 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. *Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia* (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 395 z późn. zm.). Zgodnie z ww. artykułem, czynności wyjaśniające przeprowadzane są w celu ustalenia czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie oraz zebrania danych niezbędnych do sporządzenia takiego wniosku. Katalog czynności, które należy przeprowadzić przed sporządzeniem wniosku o ukaranie określa § 12 zarządzenia w sprawie metodyki

wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porzędkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców.

Warto zauważyć, że postępowanie w sprawach o wykroczenia toczy się przed sądem, po wydaniu stosownego zarządzenia przez prezesa sądu. Natomiast podstawą wszczęcia przedmiotowego postępowania jest wniosek o ukaranie złożony przez uprawniony organ, m.in. Policję (art. 57 § 1 *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia*). Jeśli wniosek o ukaranie lub dołączone do niego materiały czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie są niewystarczające, zgromadzone w sposób nieprawidłowy lub nie czynią zadość wymaganiom formalnym, sąd zwraca je Policji w trybie art. 59 § 1 *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia*. Obowiązujące regulacje prawne dają sądom narzędzia prawne pozwalające na weryfikację kierowanych przez Policję wniosków o ukaranie, tym samym na zastosowanie wobec sprawców wykroczeń adekwatnej represji na podstawie kierowanych przez Policję wniosków o ukaranie.

Ponadto uprzejmie informuję, że jednym ze szczególnych postępowań w sprawach o wykroczenia jest postępowanie mandatowe, uregulowane w dziale IX, rozdziale 17 *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia*. Postępowanie mandatowe jest trybem samoistnym, odrębnym, które stanowi postępowanie zastępcze wobec postępowania o wykroczenia prowadzonego przed sądem. Jest również jednym ze sposobów zakończenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie.

Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego pozwala na szybkie i skuteczne reagowanie na wykroczenie, jednocześnie jest rozstrzygnięciem w zakresie odpowiedzialności za popełniony czyn. W przypadku popełnienia wykroczenia, które zagrożone jest karą grzywny, policjant po ocenie okoliczności zdarzenia oraz uznaniu, iż wystarczająca jest grzywna w wysokości wskazanej w przepisie prawa, podejmuje suwerenną decyzję w tym zakresie. Jednakże należy pamiętać, że postępowanie mandatowe jest postępowaniem warunkowym, uzależnionym w zakresie swego rozstrzygnięcia od zgody sprawcy wykroczenia. Zgodnie z art. 97 § 3 *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia* funkcjonariusz nakładający grzywnę obowiązany jest określić jej wysokość, wykroczenie zarzucone sprawcy oraz poinformować sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu karnego i o skutkach prawnych takiej odmowy. Tym samym po stronie sprawcy wykroczenia powstaje prawo do podjęcia swobodnej decyzji w tym zakresie. W przypadku odmowy przyjęcia mandatu karnego organ, którego funkcjonariusz nałożył grzywnę występuje z wnioskiem o ukaranie do sądu. (art. 99 *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia*). Konsekwencją odmowy przyjęcia mandatu karnego przez sprawcę wykroczenia jest więc skierowanie wniosku o ukaranie do sądu.

Biorąc powyższe pod uwagę należy zapewnić, że wykroczenia spotykają się ze skuteczną reakcją Policji i nie ma symptomów wskazujących na brak lub niewłaściwe zaangażowanie się Policji w realizację zadań związanych z wykrywaniem i ściganiem sprawców wykroczeń. O powyższym świadczyć mogą, m.in. dane statystyczne na temat liczby wykroczeń zakończonych nałożeniem mandatu karnego, skierowaniem wniosku o ukaranie do sądu czy zastosowaniem środka oddziaływania pozakarnego [stan zagrożenia wykroczeniami w Polsce oceniany jest na podstawie zarządzenia Nr 71 Komendanta

Głównego Policji z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie planowania strategicznego, sprawozdawczości oraz systemu kontroli zarządczej w Policji (Dz. Urz. KGP poz. 142)]. Analizując zgromadzone dane wskazać należy, że w 2015 roku wraz ze wzrostem nałożonych mandatów karnych spadła liczba zarówno kierowanych do sądu wniosków o ukaranie, jak i stosowanych środków oddziaływania pozakarnego. Wymienioną tendencję przedstawia poniższa tabela.

	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Ogólna liczba ujawnionych wykroczeń	7.492.321	8.037.865	8.091.956
Mandaty karne	4.720.374	5.422.321	5.524.854
Wnioski o ukaranie	369.945	463.825	451.399
Środki oddziaływania pozakarnego	2.149.209	1.834.239	1.800.405

Reasumując należy stwierdzić, że postępowanie mandatowe jest nadal najczęstszym sposobem zakończenia spraw o wykroczenia. Trudno więc zgodzić się ze stawianym w interpelacji stwierdzeniem, że obywatele częściej wyrażają wolę skierowania wniosku o ukaranie do sądu.

Przechodząc do zagadnienia funkcjonowania szkół policyjnych uprzejmie wyjaśniam, że system szkolenia w Policji jest dwustopniowy i obejmuje szkolenie zawodowe podstawowe oraz szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych.

Zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. Nr 126, poz. 877 z późn. zm.), bezpośrednio po przyjęciu do służby policjanta kieruje się na szkolenie zawodowe podstawowe, przygotowujące do wykonywania zadań służbowych na stanowiskach, na których są wymagane kwalifikacje zawodowe podstawowe. Szkolenie zawodowe podstawowe może być organizowane jako uzupełniające szkolenie zawodowe podstawowe [dla policjantów – absolwentów studiów wyższych o kierunku prawo, administracja, bezpieczeństwo narodowe lub bezpieczeństwo wewnętrzne, w ramach których zrealizowano, na podstawie porozumienia z Komendantem Głównym Policji, określony przez niego minimalny zakres treści kształcenia lub dla policjantów, którzy przed rozpoczęciem szkolenia zawodowego podstawowego z wynikiem pozytywnym zaliczą test wiedzy obejmujący swoim zakresem określony przez Komendanta Głównego Policji minimalny zakres treści kształcenia (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. Nr 209,

poz. 1381)]. Szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych przygotowuje policjanta do wykonywania zadań służbowych na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje zawodowe wyższe. Zarówno program szkolenia zawodowego podstawowego, jak i szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych określa Komendant Główny Policji (art. 7 ust. 1 pkt 4a ustawy o Policji).

Komplementarną rolę w stosunku do szkoleń zawodowych pełni doskonalenie zawodowe. Jego celem jest nabywanie, aktualizowanie, rozszerzanie oraz pogłębianie wiedzy i umiejętności zawodowych, wymaganych przy wykonywaniu przez policjantów zadań i czynności służbowych, a także uzyskiwanie dodatkowych uprawnień, w tym uprawnień instruktorskich. W Policji obowiązują trzy rodzaje doskonalenia zawodowego:

- centralne – organizowane przez szkoły policyjne i Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie w formie kursów specjalistycznych, których programy wprowadzane są do użytku służbowego decyzjami Komendanta Głównego Policji oraz w formie tzw. innych przedsięwzięć, realizowanych zgodnie z § 55 – 57 rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji,
- lokalne – organizowane przez jednostki i komórki organizacyjne Policji, prowadzone w szczególności jako zajęcia mające na celu podnoszenie sprawności fizycznej i umiejętności strzeleckich oraz instruktazu niezbędnego do prawidłowego wykonywania zadań i czynności służbowych,
- zewnętrzne – organizowane po zidentyfikowaniu potrzeb, których zaspokojenie nie jest możliwe w ramach doskonalenia zawodowego centralnego lub lokalnego.

Działalność z zakresu szkolenia i doskonalenia zawodowego policjantów realizowana jest również na podstawie następujących aktów prawnych: rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lipca 2007 r. w sprawie mianowania policjantów na stopnie policyjne (Dz. U. Nr 145, poz. 1017 z późn. zm.), decyzji Nr 863 Komendanta Głównego Policji z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie opracowywania, wprowadzania, zmiany i uchylania programów szkolenia zawodowego i programów nauczania (Dz. Urz. KGP Nr 23, poz. 176) oraz decyzji Nr 291 Komendanta Głównego Policji z dnia 18 września 2015 r. w sprawie wykazu programów nauczania na kursach specjalistycznych, stanowiących programy szkolenia dla członków korpusu służby cywilnej (Dz. Urz. poz. 70 z późn. zm.).

Aktualnie Policja dysponuje 6 jednostkami szkoleniowymi, tj. Wyższą Szkołą Policji (WSPol) w Szczytnie, Centrum Szkolenia Policji (CSP) w Legionowie, Szkołą Policji w Katowicach, Szkołą Policji w Pile, Szkołą Policji w Słupsku i Ośrodkiem Szkolenia Policji Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi z siedzibą w Sieradzu.

Tylko w latach 2013 – 2014 jednostki te zrealizowały 185 przedsięwzięć centralnego doskonalenia zawodowego w 769 grupach szkoleniowych, w których uczestniczyło 28.697 osób. Ponadto, w tym samym okresie, w ramach szkolenia zawodowego przeszkolono łącznie 11.543 policjantów, w tym w ramach szkolenia zawodowego podstawowego – 10.319 osób, a w ramach szkolenia dla absolwentów szkół wyższych – 1.224. W 2015 roku jednostki szkoleniowe posiadały 5.561

miejsc szkoleniowych, z czego średnio dziennie 3.841 przeznaczonych było na działalność szkoleniową. Łącznie w 2015 roku: 1) szkolenie zawodowe podstawowe ukończyło 4.374 absolwentów; 2) szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych ukończyło 1.594 policjantów. W 2015 roku doskonalenie zawodowe centralne realizowane było w formie kursów specjalistycznych we wszystkich szkołach policyjnych oraz w WSPoI w Szczytnie, zgodnie z programami wprowadzonymi decyzjami Komendanta Głównego Policji.

Katalog kursów specjalistycznych zwiększył się w 2015 roku o 19 nowych przedsięwzięć, obecnie oferta szkolenia obejmuje łącznie 113 programów kursów specjalistycznych, przede wszystkim skierowanych do policjantów służby kryminalnej.

Jednostki szkoleniowe Policji prowadziły przede wszystkim przedsięwzięcia doskonalenia zawodowego centralnego skierowane do policjantów służby prewencyjnej oraz kadry kierowniczej w Policji. Na przykład:

a) CSP w Legionowie: 1) doskonalenie zawodowe z zakresu umiejętności ratownictwa wodnego dla policjantów wykonujących zadania na wodach i terenach przywodnych, 2) warsztaty dla policjantów ogniw patrolowo-interwencyjnych korzystających z mobilnych terminali noszonych do wykonywania sprawdzeń w systemach informatycznych, 3) warsztaty dla policjantów realizujących zadania w nieetatowych pododdziałach prewencji Policji, 4) warsztaty z zakresu przeciwdziałania wydarzeniom nadzwyczajnym w realizacji policyjnych konwojów i doprowadzeń osób, 5) warsztaty z zakresu sprawowania nadzoru nad służbą prewencyjną z wykorzystaniem Systemu Wspomagania Dowodzenia i Systemu Elektronicznej Sprawozdawczości w Policji, 6) warsztaty dla instruktorów taktyki i technik interwencji oraz strzelań policyjnych, 7) warsztaty doskonalące sprawność użytkową psów służbowych, 8) warsztaty doskonalące dla policjantów służby prewencyjnej;

b) WSPoI w Szczytnie: 1) kurs doskonalenia zawodowego dla komendantów miejskich, powiatowych i rejonowych Policji z wybranych aspektów kierowania jednostką Policji, 2) kurs doskonalenia zawodowego w zakresie ceremoniału policyjnego oraz musztry w Policji, 3) kursy doskonalenia zawodowego z zakresu ceremoniału policyjnego, 4) kursy doskonalenia zawodowego z zakresu działań Policji w warunkach przywracania przez pododdziały zwarte Policji naruszonego ładu i porządku publicznego, 5) warsztaty szkoleniowe w zakresie realizacji operacji i akcji policyjnych z wykorzystaniem symulatora działań Policji w sytuacjach kryzysowych.

Ponadto należy wskazać, że w 2015 roku jednostki szkoleniowe kontynuowały również współpracę szkoleniową z podmiotami zewnętrznymi tj. m.in. z: Biurem Ochrony Rządu, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerią Wojskową, która polegała na udziale przedstawicieli tych instytucji w kursach specjalistycznych prowadzonych w ramach doskonalenia zawodowego centralnego. Z uwagi na wszechstronność oferty szkoleniowej przedmiotowa współpraca w największym stopniu dotyczyła CSP w Legionowie, które przeprowadziło 62 przedsięwzięcia. Jednocześnie WSPoI w Szczytnie przeprowadziła tylko w 2016 roku 50 przedsięwzięć szkoleniowych, w których brali udział przedstawiciele podmiotów zewnętrznych.

Największa liczba, tj. 10.532 (ok. 59%) absolwentów ukończyło kursy specjalistyczne przeznaczone dla służby prewencyjnej. Przedsięwzięcia skierowane do służby śledczej i kryminalnej odbyło 5.852 osób (ok. 33%) oraz 1.578 osób (ok. 9%) doskonalenie dla wszystkich rodzajów służb. Łącznie doskonalenie zawodowe centralne w 2015 roku ukończyło 17.962 absolwentów.

Omawiając zagadnienie kursów specjalistycznych należy dodać, że jednostki szkoleniowe realizują także kurs specjalistyczny dla dzielnicowych na podstawie decyzji Nr 131 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 kwietnia 2016 roku w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym dla dzielnicowych (Dz. Urz. KGP poz. 16). Na ww. kurs kierowany jest policjant, który pełni służbę na stanowisku dzielnicowego lub jest przewidywany do służby na tym stanowisku.

Poza szkoleniem i centralnym doskonaleniem zawodowym w jednostkach szkoleniowych odbywało się doskonalenie zawodowe lokalne oraz przedsięwzięcia szkoleniowe, tj.: seminaria, konferencje, odprawy, których współorganizatorami były różne jednostki lub komórki organizacyjne Policji. Do działalności jednostek szkoleniowych zalicza się również organizowanie zawodów dla policjantów.

Należy dodatkowo zaznaczyć, że jednostki szkoleniowe Policji oprócz realizowania procesu dydaktycznego mają znaczący udział w procedurze doboru do służby w Policji. Kandydaci do służby w Policji przystępują do kilkietapowego postępowania kwalifikacyjnego, w skład którego wchodzi m.in. test wiedzy i test sprawności fizycznej. Do tych etapów kandydaci przystępują w jednostkach szkoleniowych Policji.

Inne zadania nakładane na jednostki szkoleniowe Policji to m.in. wsparcie przy zabezpieczeniu ogólnopolskich akcji i operacji policyjnych, uczestniczenie kadry szkół w zespołach zadaniowych Komendanta Głównego Policji, przygotowywanie pomocy dydaktycznych wykorzystywanych także w doskonaleniu lokalnym.

Przedstawiając powyższe należy podsumować, że jednostki szkoleniowe Policji odgrywają bardzo ważną rolę w służbie, a istniejące potrzeby i wyzwania potwierdzają zasadność ich funkcjonowania.

Z poważaniem,

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław ZIELIŃSKI
Sekretarz Stanu

29.05.2016

Otrzymuje:

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.